

Takt, Fasthed og Kløgt fik lagt Forholdene saaledes til Rette, at vi undgik den Katastrofe, som den ærede Ordfører talte om. Jeg tror, vi have Grund til herfra at udtale en Tak til de Mænd for, at det den Gang lykkedes at opretholde Freden.

Men nu spørger det ærede Medlem for Løvel: kan Samfundet være tjent med at leve under Forhold, hvor et Flertal paa 20—30 Mand i en Forening kan komme til at afgøre, om saadanne Katastrofer, der kunne ryste Samfundet i dets Grundvold, skulle indtræde eller ikke. Det ærede Medlem for Løvel antydede ikke, paa hvilken Maade han vilde undgaa, at saadanne Katastrofer skulde komme over Samfundet; ikke den allermindste Antydning af en Løsning i den Retning gav han. De Uroligheder, de Strejker, de Lockouttrusler o. s. v., som vi have levet under i den sidst forløbne Sommer, ville ganske sikkert gentages, maaske i en nær Fremtid. Ingen ved, naar de kunne komme igen, og det er sikkert nok, at saa længe vi leve under det System, hvorunder Produktionen nu foregaar, ville Strejker, Arbejdsstandsninger, Lockouter og Arbejdsløshed være uadskillelige Ledsagere af den kapitalistiske Udbytning, hvorunder vi leve. Naar det skal være tilladt det ene Menneske saa hensynsløst, som han kan komme efter det, at udbytte det andet, maa vi finde os i, at vi hvert Øjeblik staa overfor Katastrofer som den, vi nylig undgik. Hvis man derfor vil søge Midler herimod, er der ganske sikkert intet andet Middel end at gaa den Vej, Socialdemokratiet anviser, gaa bort fra den Samfundsordning, vi have nu, og indføre Socialismen. Først da kunne vi vente, at vort Erhvervsliv vil foregaa under en fredelig og rolig Udvikling.

Hvad der ogsaa bidrager meget til at skabe Uro og Ufred paa Arbejdsmarkedet, er den mere og mere om sig gribende Indvandring af kontraktbundne Arbejdere, Vandrearbejdere. Vi vide jo alle, at vore større Landmænd i en længere Aarrække have forsynet sig med Arbejdskraft fra Sverige, Polen og Galizien. Her have de fundet billig og villig Arbejdskraft, men det synes jo, som om det bliver vanskeligere og vanskeligere for dem at kunne forsyne sig fra disse Steder. De danske

Landmænd ere komne i Vanry i Udlandet. Vi mindes f. Eks. alle, hvorledes den svenske Presse har omtalt Arbejdsforholdene her i Danmark, omtalt dem paa en Maade, som er alt andet end smigrende for vore Arbejdsgivere ude paa Landet. Man forstaa derfor godt, at det bliver mere og mere vanskeligt for de større Landmænd at skaffe sig Arbejdskraft fra disse Steder, og man har derfor nu set, at man tænker paa at forsyne sig andetsteds fra, at man har kastet Blikket til et saa fjernt Land som Kina. Der er der jo en umaadelig talrig fattig Befolkning, og Kineseren er jo kendt for at være en billig Arbejder og en villig Arbejder, en Arbejder, der finder sig i alt, og man kan derfor saa godt forstaa, at de Mænd, som særlig have Lyst til at udbytte deres Medmennesker og ville søge at skaffe sig en saa billig Arbejdskraft som vel muligt, have kastet Øjet paa Kina. Men skulde det virkelig blive Tilfældet, at disse Mænd faa udført deres Planer, saaledes som der er kommet Antydninger frem om, synes jeg, det vilde være paa Tide, at vi her fra Lovgivningsmagten træffe Forholdsregler derimod, og at vi indføre Bestemmelser, som man har dem f. Eks.ovre i de forenede Stater i Nordamerika; der er det forbudt at indføre kontraktbundne Arbejdere til Landet. Jeg tror, det vil være nødvendigt at faa noget lignende gennemført her, thi jeg vilde anse det for en Ulykke, om Kinesere i større Tal skulde føres her ind i vort Land. Kulien er jo bekendt for, at hvor han sætter sig fast, der bliver han, og jeg tror ikke, det vilde være heldigt for vort Land og vort Folk at faa en saadan fremmed Race indført her. Jeg vil derfor haabe, at den Tanke, som har været fremme flere Gange her i Rigsdagen, at der maa træffes Foranstaltninger, som værne Landet imod, at større Mængder af kontraktbundne Arbejdere indføres, bliver tagen op, og at der bliver gjort noget for at forhindre det.

Lige saa urolige som Arbejdsforholdene have været i den forløbne Sommer, lige saa fredelige have de politiske Forhold været her i Landet. Man maa indrømme, at Regeringspartiet er det fredsommeligste Parti af Verden. Vi kunne holde vore Møder, saa mange vi ville, vi kunne holde